

วิธีดำเนินการและการรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาค
ฤดูร้อน ปีการศึกษา 2523 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้มาจากการรับสมัครแล้วสุ่ม
แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 9 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 9 คน รวมเป็นจำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม 2 ชุดคือ

1. "แบบวัดลักษณะสัจการแห่งตน" ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาลักษณะ
บุคคลที่บรรลุสัจการแห่งตนตามที่มาสโลว์ (Maslow) ได้รวบรวมเสนอไว้ในหนังสือ
"Motivation and Personality" (Maslow, 1970) และ "Toward a
Psychology of Being" (Maslow, 1968) ทั้งนี้ อาจารย์ ดร. โดริธ โพรทัก
และอาจารย์ ดร. จิน แมรี ไคกรูนากรตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และแก้ไข
เพิ่มเติมคำถามในแบบสอบถาม

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือนี้เป็นแบบวัดที่ให้ผู้รายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับ
ลักษณะสัจการแห่งตน 134 ข้อความ แต่ละข้อเป็นแบบตอบ "ใช่ - ไม่ใช่" ซึ่งแบ่งออก
เป็นข้อความทางบวก 83 ข้อ ข้อความทางลบ 51 ข้อ และครอบคลุมลักษณะสัจการแห่ง
ตน 15 ประการดังต่อไปนี้คือ

1. รับรู้ความเป็นจริงอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสัมพันธ์กับความเป็นจริงอย่างสบาย (More efficient perception of reality and more comfortable relations with it) ได้แก่ รับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นจริงในทันที ๆ มากกว่าที่จะบิดเบือนการรับรู้ตามความคาดหวัง ความต้องการ ความปรารถนา ความวิตกกังวล ความกลัว และความเชื่อของตนเองหรือของกลุ่ม มองเห็นความเป็นจริงที่สับสน และซ่อนเร้นได้รวดเร็วและถูกต้อง สามารถจับความหลอกลวง และความเสแสร้งที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้ ชอบที่จะเผชิญกับความเป็นจริงที่ไม่น่ารื่นรมย์หรือไม่รู้จัก มากกว่าที่จะหลบไปอยู่กับความเพ้อฝันหรือยึดติดกับสิ่งที่คุ้นเคย มีชีวิตอยู่ใกล้ชิดกับความเป็นจริง เช่น "ฉันกลัวอันตรายจากสิ่งที่ไม่มีความแน่นอน"
2. ยอมรับตนเอง ยอมรับผู้อื่น และยอมรับความเป็นจริงของธรรมชาติมนุษย์ (Acceptance of self, of others, and of the reality of human nature) ได้แก่ ไม่รู้สึกอายหรือรู้สึกผิดบาปที่จะเป็นอย่างที่ตนเองเป็นอยู่ ไม่ตกใจหรือผิดหวังเมื่อได้พบข้อบกพร่อง ความอ่อนแอของตนเองและของผู้อื่น เคารพและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น เช่น "ฉันทนฟังคำตำหนิตัวฉันไม่ได้"
3. มีความเป็นธรรมชาติ (Spontaneity) ทั้งในความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ได้แก่มุ่งแรงจูงใจภายในที่จะเจริญขึ้น ไม่ปล่อยให้ชนบธรรมเนียมประเพณีมายับยั้งหรือชักขวางการกระทำอันใดที่ตนเองเห็นว่าสำคัญ เช่น "ฉันพูดตามที่ฉันคิด"
4. มีความสนใจปัญหาภายนอกตนเอง ไม่ครุ่นคิดถึงแต่ตนเอง (Problem centering) ได้แก่ อุทิศตน อุทิศความสนใจเพื่อแก้ปัญหาซึ่งเขาเห็นว่า เป็นสิ่งที่ควรกระทำ เช่น "เมื่อมีปัญหาใด ๆ ก็ตาม ฉันจะตำหนิตนเอง"
5. มีความสามารถที่จะอยู่ตามลำพังได้ ไม่ผูกติดกับบุคคลหรือสิ่งอื่นใด (The quality of detachment; the need for privacy) ได้แก่ ชอบความสันโดษ มีสมาธิที่จะอยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เขาสนใจ รู้สึกไม่หวั่นไหว และไม่กระทบกระเทือนจากสิ่งที่ทำให้บุคคลอื่นรู้สึกเป็นทุกข์ คัดสินใจเองได้ และควบคุมตัวเอง เช่น "ฉันอาศัยผู้อื่นในการตัดสินใจ"

6. ความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม (Autonomy; independence of culture and environment) ได้แก่ ความสามารถคงความเป็นตัวของตัวเองไว้ได้ แม้อันอื่นจะปฏิเสธไม่นิยมยกย่องตน จิตใจเข้มแข็ง ตัดสินแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง รับผิดชอบตนเอง อาศัยพัฒนาการของตนเอง และเจริญตามศักยภาพและความสามารถแฝงที่มีอยู่ในตัวเอง เช่น "ฉันสามารถที่จะไม่ปฏิบัติตามประเพณี"
7. ยังคงความสดชื่น ซาบซึ้งกับประสบการณ์ธรรมดา ๆ ของชีวิต (Continued freshness of appreciation) ได้แก่ การสัมผัสกับความสดชื่น ความปลื้มปิติ ความชื่นชม ความประทับใจในประสบการณ์ชีวิตแต่ละวันซ้ำแล้วซ้ำอีกได้ เช่น "ฉันพอใจในชีวิตประจำวันของฉัน"
8. มีประสบการณ์ลึกซึ้งที่มีความหมายต่อชีวิต (The peak experience) ซึ่งให้ความรู้สึกสูงสุด กลายเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติและธรรมชาติทั้งหมด ได้แก่ มีประสบการณ์สุขอย่างสงบ ปลื้มปิติคุณค่ากับความรู้สึก ไม่มีขอบเขตจำกัด มีทัศนวิสัยที่กว้างไกล ชอบกวี คนตรี ปรัชญา และศาสนา มากกว่าการเปลี่ยนแปลงสังคมและการเมือง เช่น "ฉันได้สัมผัสกับประสบการณ์ของความสงบและสงบยิ่ง"
9. มีความรู้สึกเกี่ยวพันฉันท์พี่น้องหรือญาติสนิทกับมนุษย์ทั้งหมด (Gemeinschaftsgefühl or brotherness) ได้แก่ เข้าใจและเห็นอกเห็นใจในมนุษย์ทั่วไปอย่างไม่มีเงื่อนไข แม่ตนจะเห็นชอบกพร่องของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบางครั้งก่อให้เกิดความโกรธ ความรังเกียจ ทนไม่ได้ก็ตาม มีความสนใจ ห่วงใย ไม่เฉพาะแต่สมาชิกในครอบครัว ยังรวมถึงบุคคลในวัฒนธรรมอื่นที่แตกต่างกันออกไป รู้สึกมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับมนุษยชาติ เช่น "ฉันไม่เห็นอกเห็นใจผู้ที่ทำให้ฉันโกรธ"
10. มีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับเพื่อนหรือบุคคลที่เขารัก (Close relationships with a few friends or loved ones) ได้แก่ มีความสนิทสนมกับบุคคลอื่น ซึ่งมีจำนวนน้อย ถึงดูใจผู้อื่นให้อยากรู้จัก เข้ากับผู้อื่นได้ สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพอันใกล้ชิดกับบุคคลอื่นได้ เช่น "ฉันปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย"

11. ความเป็นประชาธิปไตย (Democratic character structure) มีความเคารพ และสัมพันธ์กับผู้อื่นได้โดยไม่คำนึงถึงการศึกษา สีผิว ความเชื่อทางการเมือง เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ หรือฐานะ เช่น "ฉันเชื่อความเท่าเทียมกันในความเป็นมนุษย์"
12. มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีในระดับสูง สามารถแยกวิธีการและจุดหมายได้อย่าง ชัดแจ้ง (Strong ethical sense; Discrimination between means and ends) ได้แก่มีจริยธรรมสูง แม้วามาตรฐานการตัดสินผิดถูกอาจจะไม่เหมือนมาตรฐานของสังคม แบ่งแยกความแตกต่างระหว่างวิธีการและจุดหมายได้อย่างเด่นชัด กำหนดจุดหมายมากกว่า กำหนดวิธีการ เช่น "ฉันสามารถแยกแยะสิ่งที่ถูกต้องออกจากสิ่งที่ไม่ดี"
13. มีอารมณ์ขันซึ่งแสดงความมีมิตรไมตรีและแผ่ปรัชญา (Philosophical unhostile sense of humor) ได้แก่มีอารมณ์ขันที่ให้อภัยและเป็นตามธรรมชาติ พุค ใหญ่ผู้อื่นยิ้มหรือขันได้โดยรูปคดีสอนใจ หรือโดยสอดแทรกความรู้เตือนสติ ทำให้หัวเราะในความ เซอซา หลงลืมของตนเองซึ่งมักเกิดขึ้นในชีวิตมนุษย์ปกติ ไม่ขันในความค้อย ความพิการของ ผู้อื่น เช่น "ฉันให้ขอก็คือผู้อื่นด้วยอารมณ์ขัน"
14. มีความคิดสร้างสรรค์ (Creativeness) ได้แก่มีความคิดริเริ่ม มองเห็น สิ่งต่าง ๆ ได้โดยตรงไปตรงมา ชัด และสดใส มีความคิดสร้างสรรค์อันเป็นศักยภาพที่ติดตัว มาแต่กำเนิด แต่สูญหายไปเพราะการขัดเกลาทางวัฒนธรรม ไตร่ตรอง พบแง่คิดใหม่ ๆ การ มีความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้มีเฉพาะในบุคคลสว่างอาชีพเท่านั้น เช่น "ฉันคิดกิจกรรมต่าง ๆ แล้ลงมือทำด้วย"
15. มีความต้านทานต่อการครอบงำทางวัฒนธรรม (Resistance to enculturation) ความสามารถปลดตนเองจากการตกเป็นเหยื่อการล้างสมอง หรือการ ครอบงำทางวัฒนธรรม มีทัศนคติเชิงวิจารณ์ต่อความอยู่ดีศรีธรรมในสังคม การแต่งกายไม่ จำเป็นต้องตามสมัยนิยม เช่น "ฉันเลือกเป็นตัวของตนเอง"

การตอบ

ผู้ตอบแบบวัดลักษณะสัจการแห่งตนจะตอบข้อความทั้ง 134 ข้อโดยการกา เครื่องหมาย X ลงในช่อง "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ของใดช่องหนึ่งในแต่ละข้อ

การทรวจโหคะแนน

เมื่อผู้ตอบแบบวัดลักษณะสัจการแห่งคนตอบ "ใช่" ในข้อความทางบวกจะได้ 1 คะแนน และได้ 0 คะแนนเมื่อตอบ "ไม่ใช่" ส่วนในข้อความทางลบ เมื่อผู้ตอบตอบ "ไม่ใช่" จะได้ 1 คะแนน และได้ 0 คะแนนเมื่อตอบ "ใช่"

ข้อความทางบวกได้แก่ข้อ 1 2 3 5 8 9 10 11 13 14 17 18 19 22
24 25 28 33 34 35 39 42 44 45 46 47 48 50 51 52 53 54 55 56 57
58 61 62 63 66 67 68 69 70 73 75 76 77 78 80 81 82 83 84 85 86
90 91 93 94 95 97 99 101 102 104 105 106 107 109 110 112 116 119
120 126 128 129 130 131 132 133 และ 134

ข้อความทางลบได้แก่ข้อ 4 6 7 12 15 16 20 21 23 26 27 29 30 31
32 36 37 38 40 41 43 49 59 60 64 65 71 72 74 79 87 88 89 92 96
98 100 103 108 111 113 114 115 117 118 121 122 123 124 125
และ 127

การคิคคะแนนรวม

คะแนนรวมคิคโดยการรวมคะแนนทั้ง 134 ข้อของผู้ตอบแบบวัดเข้าด้วยกัน
เป็นคะแนนลักษณะสัจการแห่งคนของผู้ตอบแบบวัดแต่ละคน

ขั้นตอนในการสร้างแบบวัดลักษณะสัจการแห่งคน

ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะสัจการแห่งคน ตามที่มาสโลว์รวบรวมเสนอไว้อย่างละเอียดในหนังสือเรื่อง "Motivation and Personality" (Maslow, 1970) ทั้งศึกษาทำความเข้าใจเพิ่มเติมในลักษณะสัจการแห่งคนแต่ละด้านจากหนังสือเล่มอื่น ๆ อีกเช่น "Toward a Psychology of Being" (Maslow, 1968) Personality and Personal Growth (James Fadiman and Robert Frager, 1976 : pp.326 - 350) Relationship Counseling and Psychotherapy (C.H. Patterson, 1974 : pp.31 - 47)

2. เขียนข้อความบรรยายลักษณะสังการแห่งตนซึ่งมีทั้งหมด 15 ประการ
ให้มีข้อความทั้งทางบวก และทางลบในปริมาณใกล้เคียงกัน

3. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดลักษณะสังการแห่งตน ดังนี้

3.1 นำข้อความที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านคือ อาจารย์
ดร.โสรัจ โปธิแก้ว และอาจารย์ ดร.จัน แบริ์ ตรวจสอบความแม่นยำเชิงเนื้อหา
(Content Validity) ภายหลังจากปรับปรุงและเพิ่มเติมข้อความใดข้อความทิ้งสิ้น
232 ข้อ

3.2 นำแบบวัดลักษณะสังการแห่งตน ซึ่งมีข้อความทั้งหมด 232 ข้อ
ไปทดลองใช้กับนิสิตปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์
และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แบบสอบที่สมบูรณ์คืนกลับมา 138 ชุด นำข้อมูล
มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้กลุ่มที่มีคะแนน
สูงและต่ำร้อยละ 27 ของข้อมูลที่ได้รับ และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าที่ตั้งแต่ 1.96 ขึ้นไป
ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 รวมได้ข้อความ 134 ข้อ

3.3 หาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบทั้งหมดด้วยวิธีวิเคราะห์ความ
คงที่ภายใน (internal consistency) โดยใช้สูตรครุเคอร์-ริชาร์ดสัน 20¹
(Kuder-Richardson 20) ได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .94

---

¹อนันต์ ศรีโสภา, การวัดและการประเมินผลการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 2.
(กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524) หน้า 53.

3.4 หากความตรงของแบบสอบถามวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรวมแบบสอบทั้งฉบับกับคะแนนรวมแบบสอบย่อยแต่ละค่าน ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน¹ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โลกาศัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 15 ค่านตามลำดับดังนี้คือ 1) .87 2) .85 3) .73 4) .47 5) .65 6) .83 7) .79 8) .60 9) .64 10) .47 11) .51 12) .40 13) .57 14) .76 และ 15) .68 ซึ่งแสดงว่าเครื่องมือนี้ให้ผลการวัดที่มีความคงที่แน่นอนสูงพอที่จะนำมาใช้ในการวิจัยได้

2. แบบสอบถามปลายเปิด แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิด ความรู้สึก และวิจารณ์อย่างเสรีในหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ลักษณะผู้นำกลุ่ม
- 2.2 ลักษณะกิจกรรม
- 2.3 เวลาและสถานที่
- 2.4 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 2.5 ข้อเสนอแนะ

วิธีการตรวจประเมินผล

รวบรวมข้อความที่มีค่าตอบตรงกันแสดงเป็นความถี่ของค่าตอบนั้น ๆ ในแต่ละหัวข้อ

รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้รูปแบบการทดลองที่เรียกว่า รูปแบบการทดลองสองกลุ่มแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Randomized pretest -

¹ N.M. Downie & R.W. Health, Basic Statistical Methods (New York: Harper & Row Publisher, 1970) p.96.

posttest control group design) กล่าวคือ รับสมัครกลุ่มตัวอย่างแล้วสุ่มแบ่ง เป็น 2 กลุ่ม โด่แกกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จากนั้นให้ทั้งสองกลุ่มทำ แบบสอบครั้งทดสอบก่อนการทดลอง และครั้งทดสอบหลังการทดลอง

ขั้นตอนในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ขั้นเตรียมสถานที่ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นสถานที่ที่จะใช้เป็นที่พักและที่ประชุม กลุ่มการเจริญส่วนบุคคล โดยใช้ของบรรยายและที่พักที่สถานีวิจัยสัตว์ทะเล ของคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตำบลอาจสีลา จังหวัดชลบุรี เนื่องจากเป็นสถานที่ที่สะดวก และประหยัดค่าใช้จ่าย

1.2 การประกาศรับสมัครกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ประกาศรับสมัครในชั้นเรียนบ้างและเขียนขอความชักชวนนิสิตที่สนใจจะเข้าร่วมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคลในรูปของแผนปฎายโฆษณา แล้วก็ประกาศภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยประกาศรับสมัคร ลงหน้า 2 สัปดาห์

1.3 การรับสมัคร ผู้วิจัยใหญ่ที่สนใจจะเข้าร่วมกลุ่มมาลงชื่อที่บริเวณ โต๊ะอาจารย์ ดร.โสรัจ โปธิแก้ว ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ พร้อมทั้งให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินกลุ่ม วัตถุประสงค์ของกลุ่มการเจริญส่วนบุคคล ประโยชน์ที่จะได้รับ และหมายกำหนดการต่าง ๆ ในการประชุมกลุ่ม

1.4 การเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยแยกรายชื่อผู้สมัครแบ่งเป็นเพศ หญิงและเพศชาย แล้วจึงสุ่มตัวอย่างแบบง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 10 คน ซึ่งเป็นหญิง 5 คน ชาย 5 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน ซึ่งเป็นหญิง 5 คน ชาย 5 คน แต่เมื่อถึงวันนัดหมายก่อนวันประชุมกลุ่ม ปรากฏว่าสมาชิกชายในกลุ่มทดลองไม่สามารถเข้าร่วม กลุ่มได้ 1 คน ขณะเดียวกันในการทำแบบสอบครั้งทดสอบหลังการทดลอง สมาชิกกลุ่ม

ควบคุมไม่มาทำแบบสอบถาม 1 คน จึงคงเหลือกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง 9 คน และในกลุ่มควบคุม 9 คน รวมเป็น 18 คน

1.5 การเตรียมอุปกรณ์ ผู้วิจัยเตรียมเทปบันทึกเสียง และ เครื่องเล่นเทป 1 เครื่อง เพื่อใช้บันทึกเสียงขณะประชุมกลุ่ม

2. ขั้นตอนการ

2.1 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอื่นได้แก่กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ทอบแบบวัดลักษณะสัจการแห่งตน ในวันก่อนการเริ่มประชุมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคล

2.2 การเริ่มประชุมกลุ่ม ผู้นำกลุ่มชี้แจงวิธีการ วัตถุประสงค์ของการประชุมกลุ่ม และข้อกำหนดกติกาต่าง ๆ ให้สมาชิกกลุ่มได้เข้าใจ

2.3 การประชุมกลุ่มการเจริญส่วนบุคคล มีกิจกรรมดังต่อไปนี้
(อ่านรายละเอียดตัวกิจกรรมและตัวอย่างการประชุมกลุ่มได้ในภาคผนวก ๓ และ ๔)

2.3.1 การแนะนำตัวจากสองคนไปสี่คนและหกคน

2.3.2 เกมสี่ขงโก

2.3.3 กิจกรรมการรับรู้ตนเองและการรับรู้ผู้อื่น

(Johari window)

2.3.4 การอภิปรายกลุ่มย่อย (Shifting subgroup)

2.3.5 เกมสรูปปั้น

2.3.6 กิจกรรม Blind Walk

2.3.7 การปะทะสัมพันธ์ทางกาย ได้แก่ closeness-farness
การบุกเข้า-บุกออก บนตารางสองชุด

2.3.8 บนถนนชีวิต (Road of Life)

2.3.9 การป้อนกลับ

ในการประชุมกลุ่ม ผู้วิจัยได้บันทึกเสียง และชี้แจงให้สมาชิกทราบว่า ผู้วิจัยต้องการนำไปถอดความเพื่อเป็นตัวอย่างประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยใช้ชื่อสมมุติแทน ซึ่งจะไม่กระทบกระเทือนต่อสมาชิก

2.4 ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองตอบแบบวัดลักษณะสัจการแห่งตน และแบบสอบถามปลายเปิด ภายหลังจากการประชุมกลุ่มทันที

2.5 ผู้วิจัยให้กลุ่มควบคุมตอบแบบวัดลักษณะสัจการแห่งตนในเช้าวันถัดจากการสิ้นสุดการประชุมกลุ่ม

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่เพิ่มขึ้น (gain scores) ของคะแนนลักษณะสัจการแห่งตนจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
2. หาค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่เพิ่มขึ้น (gain scores) ของคะแนนลักษณะสัจการแห่งตนจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม
3. นำคะแนนลักษณะสัจการแห่งตนที่ได้ในข้อ 1 และ 2 มาทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test)
4. หาค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่เพิ่มขึ้น (gain scores) ของคะแนนลักษณะสัจการแห่งตนในแต่ละด้านจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
5. หาค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่เพิ่มขึ้น (gain scores) ของคะแนนลักษณะสัจการแห่งตนในแต่ละด้านจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม
6. นำคะแนนลักษณะสัจการแห่งตนในแต่ละด้านที่ได้ในข้อ 4 และ 5 มาทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test)
7. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดโดยการแจกแจงความถี่ของข้อความที่ตรงกัน